

na den 13. listopadu 1926 svolána členská schůze, které se zúčastnilo 46 členů spolku. Na této schůzi bylo rozhodnuto, aby se členové mezi sebou oslovovali přídomek "přítele". Dále rozhodnuto, aby příští valné hromadě byl navržen členský příspěvek 25,- Kčs, Rybářský věstník 10,- Kčs a povolenka k rybolovu 10,- Kčs. Pro rok 1927 navrženo stanovit povinnou daň na výdaje spojené s výstavou a to 5,- Kčs. Dále na návrh přítele Najmana předložili valné schůzi jmenování našeho nejstaršího člena přítele Hrdinu, čestným členem spolku.

Psal se rok 1927.

Na schůzi dne 10. ledna 1927 byl člen přepis poříčního svazu, kterým leno oznamuje, že turnovská liheň ve Uazovcích byla převzala do správy poříčního svazu od spolku turnovského. Kolik nevraživosti a svárů bylo kolem této liheň a nechť tedy toto rozhodnutí přinese do našich řad uklidnění a dobrou spolkovou pohodu.

Dne 16. ledna 1927 konala se 34. výroční schůze. Zprávy funkcionářů byly podrobně vypracovány a přítomnými schváleny. Za předsednictví přítele Snopka byl jmenován jeden z nejstarších členů spolku, přítel Hrdina, čestným členem spolku. Jako zástupce ústředí byl na této valné hromadě přítomen tajemník ústředí přítel Hofman. Za poříční svaz byl přítomen přítel Hartman z Turnova. Do výboru spolku byli zvoleni: Přítel Snopek předsedou, přítel Tkalců místopředsedou. Dále byli zvoleni: Dr. Sikyla, Běř, Koloušek, Verner, Oplť, Kavan, Podroužek, Najman, Kořlín, Drobek, Bigl, Školník, Nemastil, Dr. Kvasnička, Žák, Pekař, Kudr, Čech a Vít.

Připravuje se rybářská expozice pro severočeskou výstavu v Ml. Boleslavi a proto bylo na schůzi dne 8. dubna 1927, za přítomnosti 16 členů výboru rozhodnuto, aby byl vypracován diagram, kde by veřejnost byla seznámena, jak našim rybám škodí pyláci a jak škodí znečištěná voda vlivem továren na povodí. Přítele Hrdinovi byl odevzdán vkusně vypracovaný diplom čestného členství. Diplom byl odevzdán na večírku, který uspořádal spolek dne 10. května 1927, kde bylo zkonsumováno 10 kg úhořů. Lovení ryb síťmi pro výstavu je povoleno od 1. června. Pro konsum ryb na výstavě, kde budou podávány rybi pokrmy, bude se prováděti lov síťmi od 15. června. Prodané ryby budou účtovány 3,- Kčs za 1 kg a těm členům, kteří se zúčastní výlovu, byla stanovena odměna 30 % až 40 % z prodaných ryb. Konečně usneseno, vydávati studujícím povolenky za cenu 30,- Kčs za jeden rok.

Dne 18. července 1927 byl svolán u příležitosti severočeské výstavy v Ml. Boleslavi sjezd rybářů. Bohužel v posledních dnech byla změněna dispozice a tím byla zaviněna i slabá účast na sjezdovém konání. Rybářská výstava, t. j. expozice ryb, byla vhodně uspořádána a to péčí členů přítele Černého, Běře, Oplť, Kudra, Bigla a Podroužka. Pokladník

Тизора на Нейбоку II. 18

Бах Трофим

oznamuje, že příjem v pokladně činí 9638,33 Kčs a vydání 9177,20 Kčs. Spátná docházka členů do schůzi se projevila tím, že mimo členů výboru se dostavili pouze dva členové spolku.

Naš rybařský spolek postihla nečekaná a bolestná ztráta, úmrtím dlouholetého funkcionáře spolku, přítele Karla Tkalců. Čest jeho památce. Sbirka na zakoupení věnce vynesla 313,- Kčs.

Naše expozice na severočeské výstavě byla fotografována a bylo zakoupeno několik snímků.

Dne 27. září 1927 oznamuje předseda hospodářského odboru přítel Dr. Sikyla, že bylo podáno trestní oznámení na několik pytláků, kteří byli polrestáni vězením a pro výstrahu jiným, bylo znění trestu uveřejněno v denním listu.

Dosud je platný rybařský zákon z roku 1885 a že nám rybařům nevyhovuje je jasné. Veškeré snahy o vydání nového rybařského zákona, který by podpořil práci rybařů jsou bezvýsledné a proto se usnáší rybařský spolek v Ml. Boleslavi svolati na den 17. prosince 1927 veřejnou manifestační schůzi, která by dokumentovala nutnost nového rybařského zákona. Na této schůzi má hlavní referát přítel Dr. Kvasnička, který doslovně říká, že rybařství, jak ho pěstujeme dnes, je něco jiného než rybaření a jestliže rybařský státní listek stojí 30,- Kčs a 15,- Kčs, t.j. 45,- Kčs, je zde příjem do státní pokladny 400 000,- Kčs. Dnes, říká dále přítel Dr. Kvasnička existuje 8000 rybařských práv a tyto skutečnosti jsou jistě pádným důvodem, aby rybařský zákon byl vydán.

Dne 17. prosince 1927 konala se poslední schůze v tomto roce za přítomnosti 15 členů výboru. Stanoveno datum příští valné hromady na den 22. ledna 1928. Podle stanov provede se volba nového výboru na 3 roky a současně navrženo, aby za zemřelého místopředsedu přítele Tkalců, byl navržen přítel Dr. Sikyla.

A opět končí jeden rok plný práce, práce úspěšné bez nároku na odměnu. Jen vědomí této nezištné práce je nám odměnou a vzpruhou do dalšího roku a proto do příštího roku, roku 1928 „Petrův zdar“.

Psal se rok 1928.

Na schůzi konané dne 16. ledna 1928 oznamuje předseda, že okresní sekretariát strany čsl. socialistů nám sděluje, že naše resoluce o vydání nového rybařského zákona byla předána poslaneckému klubu. Dále oznamuje přítel Dr. Kvasnička, že se mu podařilo získat povolí Krnsko na dobu 6 let, za roční nájemné 700,- Kčs.

Dne 22. ledna 1928 koná se v restauraci u Hartmanů v Ml. Boleslavi, pořadím již 35. valná hromada našeho spolku, za účasti 37 členů. Konstatováno, že bylo svoláno 12 výborových schůzí, 1 schůze členská a 1 schůze veřejná. Dále byl pořádán jeden večírek. Spolek má 103 členů a jak oznamuje přítel pokladník, činil pokladní příjem za rok 1927, 10 282,- Kčs.

Nad těmito daty je nutno se pozastavit. Naš spolek má již 103 členů a jeho peněžní obrát se počítá do deseti tisíců. Obliba naší rybařiny stoupá, prolože za tři desetiletí, t. j. od založení spolku se počet členů zdesateronásobil. Je to opět důkaz, že i do budoucna dále porosteme a že naše rybařina nezanikne.

Nový výbor byl navržen a zvolen takto: Předseda přítel Snopek, 1. místopředseda Dr. Kvasnička, 2. místopředseda Dr. Sikyla. Do výboru byli dále zvoleni: Přítel Šrejna, prof. Slánský, Žák, Kudr, Pekař, Kobos, Beř, Kohoušek, Oplť, Podroužek, Drobek, Bigl a Školník.

Přítel Snopek děkuje přítomným za jednomyslnost projevenou na této schůzi a prosí, aby podobná jednomyslnost byla projevována na každé schůzi.

Na schůzi dne 16. února 1928, za přítomnosti 15 členů výboru, bylo rozhodnuto vyloučit ze spolku přítele Štöhra. Důvodem je poškozování jednoty spolkové a nerespektování usnesení výboru v porúčném svazu. Po slávu se, že člen klopýtlne, neboť všichni jsme jen lidé. Přítel Štöhr je již řadu let čestným členem spolku a proto s každým trestem i s každou odměnou je nutno šetřit, jako s drahým kořením. U mladoboleslavském spolku přelává být přítel Štöhr členem, ale současně je zvolen jednatelem rybářského spolku v Krnsku. Inu něco zde nehrálo.

Dne 9. května 1928 konána výborová schůze u Hartmanů. Zemědělská rada okresního úřadu v Ml. Boleslavi věnovala subvenci 180,- Kčs a 20000 jiker candáta. U restauraci Hospodářská záložna v Ml. Boleslavi byl konán rybářský večírek s čistým výtěžkem 235,- Kčs. Zholoveno dobrovolnou prací 7 vrší na chytání úhořů a rozhodnuto, aby chycení úhoři byli prodáváni za 27,- Kčs až 36,- Kčs, podle zájmu a poplávky. Jak nám praví zápis ze schůze dne 10. 6. 1928, bylo za jediný den chyceno 50 kusů úhořů ve váze 21,55 kg a strženo za ně 506,- Kčs. Znovu je členstvo upozorňováno, že doba hájení ryb je do 15. 6.

Zápis ze schůze dne 10. září nám říká, že bylo chyceno dalších 97 úhořů a tiho byli prodáni za 1129,- Kčs. Dne 10. 6. provedena srážka vody v Jizeře, za účelem oprav vodních děl. Bylo chyláno do čerenu, jako každý rok při srážce vody. Za prodané ryby, jak praví zápis, bylo strženo 290,- Kčs. Celkové jmění spolku k tomu dni činí 3612,40 Kčs. Hospodářský odbor zakoupil za 400,- Kčs násadu kaprů a za 100,- Kčs plevelnou rybu. Dne 17. prosince 1928 referuje přítel Dr. Kvasnička o rybářském zákoně a doslovně říká, že tento rybářský zákon našemu rybářství mnoho neprospěje, ale rybářské stálí listky zdraženy budou. Přítel Beř oznamuje, že do rybníka v Charvátcích bylo vysazeno 10000 jiker candáta a za dva roky po provedeném výlovu bylo vylověno pouze 15 kusů. Výroční schůze, jak bylo usneseno, bude se konati 10. února 1929.

Psal se rok 1929.

Valná výroční schůze, která se konala dne 10. února 1929 v restauraci

u Harlmanů byla pořadím 36. a zúčastnilo se jí 37 členů. Přítel Dr. Kvasnička, jako vedoucí hospodářského odboru, rozebírá ve svém projevu úspěšné hospodaření za celý rok. Objasňuje jednání pořičního svazu a okolních rybářských spolků. Dále objasňuje nedorozumění mezi těmito spolky, svazem a přítelem Štöhrem. Přítel Štöhr podal odvolání k valné hromadě, kde protestuje proti vyloučení ze spolku a žádá, aby členové povstali na jeho obhajobu. K jeho obhajobě se nikdo nepřihlásil a proto šlo valné shromáždění vyloučení přítele Štöhra potvrdilo. Předsedou spolku byl zvolen přítel Snopek, 1. místopředsedou Dr. Kvasnička, 2. místopředsedou přítel Kleidek a dále byl zvolen příslušný výbor spolku. Rozpočet na rok 1929 byl deficitní částkou 1500,- Kčs. K úhradě tohoto schodku byla provedena sbírka, která vynesla 236,- Kčs.

Rok 1928 byl ve znamení rozepří mezi pořičním svazem a několika členy spolku. Mnozí členové spolku založili rybářské odbočky (spolky) v Krnsku, v Čejeličkách a zasazovali se o zrušení rybářského spolku v Ml. Boleslavi. Dik uvědomělým členům a poctivým pracovníkům, jejich choutky se nestaly skutečností a První rybářský spolek v Ml. Boleslavi trval dál a jistě i nadále potrvá.

Na schůzi dne 25. března 1929 bylo usneseno, že mnoho členů má dosti času na chytání ryb a málo času na práci ve spolku. Ti členové, kteří budou oznámeni hospodářským odborem, musí připlatit na zarybnění 15,- Kčs a tato částka se jim může zvýšit až na 60,- Kčs. Cena povolenky stanovena na 89,- Kčs a studentské na 45,- Kčs.

Dne 22. dubna 1929 konána výborová schůze za účasti 14 členů. Zemědělská rada udělila subvenci 500,- Kčs na zakoupení úhoří násady a kapra.

Národohospodářský ústav a výstavní výbor v Ml. Boleslavi udělil Prvnímu rybářskému spolku v Ml. Boleslavi diplom za vzornou expozici, vztahující se k rybařině na výstavě v Ml. Boleslavi.

K 29. říjnu 1929 bylo zjištěno, že povodí Prvního rybářského spolku v Ml. Boleslavi měří: Povodí Dalovice 3100 m, Ml. Boleslav 1800 m, Čejelice 2200 m, Vinec 1700 m, Krnsko 2000 m. Celkem je to 10800 m a délka povodí (dva břehy) je 21600 m. Byla získána zdarma násada bílé ryby ve váze 300 kg. U tomto roce zemřel člen rybářského spolku přítel Volf. Dobrovolná sbírka vynesla 400,- Kčs. Věnováno 100,- Kčs na věnec a zbytek věnován chudým dětem v Holanech.

Rybářská unie v Praze, t. j. vrcholný orgán všech rybářských spolků, se ocitá ve finanční tísní a vypisuje dobrovolnou daň pro každého člena rybářského spolku v částce 10,- Kčs. Rozhodnuto, tuto daň zatím neplatiti.

Úroční schůze na rok 1930 byla stanovena na den 12. ledna 1930.

Psal se rok 1930.

Dne 12. ledna 1930 byla konána úroční schůze Prvního rybářského

spolku v Ml. Boleslavi, která byla pořadím 37. a konala se po prvé ve spolkové místnosti v restauraci „Na Slovance“, za účasti 45 členů.

Byly předneseny zprávy funkcionářů. Rozpočet na rok 1930 vykazuje schodek 1500,- Kčs. K úhradě schodku byly zvýšeny ceny rybářských povolenek. Členský lístek stojí 70,- Kčs a sezónní 100,- Kčs. Přispívající člen, t. j. členský příspěvek činí 13,- Kčs. Tentokrát předložená kandidátka neprošla volbou pro rozpory mezi členy a teprve navržená protikandidátka byla schopna po zvolení výboru, ukončili tuho krátkou výroční schůzi (trvala 1 hod. a 50 min.). Zvoleni byli: Předseda přítel Žák, 1. místopředseda Gleindek, 2. místopředseda Beř. Do výboru byli zvoleni: Přítel Černý, Školník, Procházka, Chroust, Kudr, Oplť, Bigl. Ke konci schůze byla provedena dobrovolná sbírka ve prospěch rybářské unie, která vynesla 125,50 Kčs.

Dne 14. března 1930 byla na výborové schůzi projednávána neutešená situace spolkové pokladny. Na žádost výboru udělila spolku zemědělská rada okresního úřadu v Ml. Boleslavi subvenci 250,- Kčs.

Počátkem dubna 1930 byla zjištěna velká otrava ryb na Klenici, ale vinník otravy zjištěn nebyl. Do Klenice bylo vysazeno 50 kg šliči násad, 1 kg za 22,- Kčs. Z Kolína bylo dovezeno 30 kg cejna velkého, 1 kg za 12,- Kčs. Bylo najmuo povodí města Ml. Boleslavě na dobu 10 let. Nájem bude placen pouze za 5 let a ostatní se promijí na úhradu otravy ryb na Klenici. Jednotě Sokol, která pořádá dětský den, darováno 5 kg úhořů.

Nebylo dosti sebekázně mezi členy spolku a vyskytují se stále případy, že se chytání ryb provádí i v době hájení. Na udání hospodáře porčního svazu, byla pro tento přečin udělena důlka příteli Drobkovi, Pokornému, Ženatému, Dvořákovi a Paříkovi.

Na schůzi dne 31. 5. 1930 bylo na návrh Dr. Kvasničky rozhodnuto, aby slepé rameno řeky Jizery v Podlázkách, bylo prohlášeno za rybí trdliště a byl vyhlášen zákaz chytání ryb v těchto místech.

Koncem listopadu 1930 byl proveden pokusný výlov v řece Jizeře, pod jezem vojenské plovárny a v Podlázkách. Výsledek však nebyl valný a proto bylo od dalších podobných výlovů upuštěno.

Rozhodnuto, aby se valná hromada na rok 1931 stanovila na den 11. ledna 1931.

Psal se rok 1931.

Dne 11. ledna 1931 byla konána v restauraci „Na Slovance“ valná hromada Prvního rybářského spolku v Mladé Boleslavi. Byla pořadím 38. a zúčastnilo se jí 36 členů. Schůzi řídil předseda spolku přítel Žák. Byla uctěna památka zemřelého člena spolku, přítele Pavla Žižy. Zprávy funkcionářů byly schváleny kromě zprávy pokladní, prolože k jednotlivým položkám nebyly předloženy doklady. Provedeny volby

členů. Předsedou byl zvolen přítel Žák, I. místopředsedou Dr. Kvasnička, II. místopředsedou přítel Běř a dále byl zvolen spolkový výbor. Uzhledem k neuleščenému slavu pokladnímu byla zvýšena cena slalé povolenky na 80,- Kčs. Dobrovolná sbírka na zarybnění vynesla 116,- Kčs. Spolek byl dlouholetým členem umělé lihně ve Uazovcích u Turnova. Správa lihně nehospodařila obezřetně a věc došla tak daleko, že byla povolena soudní likvidace. Tato skutečnost byla vzata na vědomí.

Byly nově zhořoveny vrše a chytání úhoří. Chycení úhoří se prodávali do restaurací za cenu 30,- Kčs za 1 kg. Za tyto chycené ryby bylo strženo od 1. ledna do konce srpna 1500,- Kčs. Výbor vyslovuje hospodářskému odboru dík za tuto finanční pomoc. Pytláci rádi a na pokutách bylo vybráno 170,- Kčs, které byly věnovány obci Úinec, ve prospěch chudých.

Opět dochází pro neshodu členů k rozepřím a výsledkem jsou resignace na funkce ve spolku. Důsledkem toho je svolání mimořádné valné hromady. Dne 18. září 1931 usnáší se výborová schůze svolati mimořádnou valnou hromadu na den 24. října 1931. Tak dochází dne 24. října 1931 ke svolání mimořádné valné hromady. Neklidná a rozbouřená spolková hladina se projevuje tím, že se této valné schůze zúčastňuje pouze 12 členů. Funkcionáři včetně předsedy, resignují na své funkce pro malou aktivitu členů a pro pomlouvání, jak to již někdy a někde ve spolkové činnosti bývá. Přítel Dr. Kvasnička zasahuje rozumnými slovy a rozmlouvá přítomným jejich postup. Výsledkem je to, že jmenování berou svoji resignaci zpět, pouze jednatelem na své resignaci trvá. Jednatel byl zvolen přítel Dymokurský. Na této schůzi se ozvaly rozumné hlasy, že chytání ryb do vrší je sportovního rybářství nehodné. Bylo proto rozhodnuto jednou provždy, chytání ryb do vrší zastaviti.

Ve schůzi konané dne 5. prosince 1931 „Na Slovance“ v Ml. Boleslavi, za účasti 10 členů, bylo definitivně projednáno zrušení lihně ve Uazovcích u Turnova. Současně byly inkasovány vrácené příspěvky 900,35 Kčs.

Nový název vrcholného orgánu rybářů zní: Ústředí poričních svazů pro Čechy. Přítel Běř, hospodář spolku říká, že letošního roku nebylo jiných násad vysazeno mimo úhořího monté. Inu pokladna nestáčila platit vysoké nájemy za povodí majitelům rybolovného práva. Začátkem prosince 1931 byly provedeny dvakrát odlovy sítí na Klenici. Výsledek se rovnal nule a za prodané ryby bylo utrženo 54,- Kčs. Dále bylo na této schůzi usneseno, aby pro povodí Jizery byly zakoupeny násady za 1200,- Kčs a to pro rok 1932. Násadu šliky nabízí pan Hulík z Kolína za 18,- Kčs za 1 kg.

Psal se rok 1932.

Dne 10. ledna 1932 konala se poradím 39. valná schůze našeho rybářského spolku, za účasti 30 členů. Předsedou byl zvolen přítel Dr.

Kvasnička, 1. místopředseda přítel Snopek a 2. místopředs. přítel Běř. Dále bylo zvoleno 10 členů výboru a ostatní funkcionáři. Cena povolenky byla stanovena na 60,- Kčs a po zaplacení po 1. březnu na 70,- Kčs.

Je starost s nájmem povodí a tak majitel povodí Kosmonosy pan arch. Ueyr, pronajímá nám povodí Kosmonosy za roční nájem 900,- Kčs. Marně je jednáno s obcí Podlázky o pronájmu povodí za dřívějších podmínek.

V měsíci dubnu bylo do řeky Jizery vysazeno za 480,- Kčs ryb a to kaprů, štik a bílé ryby. Konečně se začíná u nás hospodařit a proto bylo zakázáno lovit na celém povodí štiky od 15. 6. do 15. 10. Bylo vydáno 45 rybářských lístků po 60,- Kčs a 16 lístků po 70,- Kčs.

Ve spolku je několik „štik“, kterým se nelíbí zákaz lovu štik a namítají, že sousední spolky štiky loví a pro ně, že zákaz neplatí. Tím se rozvlnila hladina spolkového života, bouře se přenesla přes naše hlavy a je tu svolání mimořádné valné hromady na den 3. září 1932. Inu velké klání a porubání zavinilo několik nechycených štiček.

Bouřlivá výroční mimořádná schůze konala se 3. září 1932. Přítomní neschůzovali, ale vyčítili si dědečky a babičky až do pátého pokolení, jak utipně naznačil jeden z přítomných členů. Došlo k vyloučení dvou členů ze spolku a to přítele Bezstarosty a přítele Šrejma, protože společně s vyloučeným členem (bývalý čestný člen spolku) Karlem Štöhrem, chtěli založit „truc“ rybářského spolku v Ml. Boleslavi. No a několik členů, kteří viděli dál než na špičku svého vlastního nosu, zachránilo situaci, takže k likvidaci spolku nedošlo.

Účbor spolku se usnáší na schůzi dne 2. listopadu 1932, aby zápisem do oběžníku byla provedena dobrovolná sbírka na zakoupení rybích násad. Sbírkou vynesla 700,- Kčs.

Konečně bylo rozhodnuto, aby se dne 15. ledna 1933 konala řádná valná schůze, pořadím 40. Zase se ledy přenesl přes naše hlavy jeden rok, rok plný starostí a práce. Přes naše hlavy se přeneslo i mnoho výtek od našich manželek, které nemohou pochopit naši starost o ryby a neprávem namítají, co máme práce pro těch pár našich rybiček. Inu ženské.

Psal se rok 1933.

Rok 1933 začínal pro mladoboleslavské rybáře svoláním valné schůze, která se konala 15. ledna 1933 v restauraci „Na Slovance.“ Předseda Dr. Kvasnička vzpomněl zemřelých členů, přítele Nožičky, Droška, Verfla a Sily. Připomíná vykonanou práci v minulém roce a poukazuje na starosti a finanční oběti, kterých bylo zapotřebí k získání povodí. Uvádí, že loňského roku se platilo za povodí dvakrát tolik, než v letech minulých. Za povodí kosmonoské, které dříve stálo 300,- Kčs, bylo zapláceno loňského roku 600,- Kčs. Dále prosí všechny členy, aby v semknutých řadách pracovali pro blaho spolku. Potom bylo přikročeno k volbám.

Předsedou byl zvolen přítel Snopek, 1. místopředsedou Dr. Kvasnička, 2. místopředsedou přítel Běř a dále byli zvoleni členové výboru. Bylo konstatováno, že rybi bohatství v Jizeře není již takové jako v letech minulých a úlovky rybářů jsou minimální. Proto bylo usneseno, aby lov do vrší v Jizeře se neprováděl. Bída padla na kozáka, jak říkají někteří členové rybáři a s lítostí vzpomínají na výlovy velkých „vice liberních“ štik, dole pod jezem u vojenské plovárny.

Na schůzi dne 29. března 1933, za plné účasti členstva bylo rozhodnuto nakoupiti u firmy Antonín Ponocný v Holanech značné množství plevelné ryby za 2,10 Kčs za 1 kg. Dále rozhodnuto najmouti rybník v Matrovicích od stavitele Štrose za roční nájemné 1800,- Kčs. Konečně rozhodnuto nakoupiti 300 kg násadových kaprů za 10,- Kčs za 1 kg. Pokladna je však prázdná a proto bylo přikročeno k vypsání půjčky mezi členy. Budou vydány dlužní úpisy po 100,- Kčs na dobu pěti let, při úročení 4%. U případě zisku budou další premie 25%. Ku cti a chvále klade si za čest kronikář, že může zapsat pro věčnou paměť, jak byla půjčka upsána. Hned na schůzi upsali přátelé: Pára, Kudr, Podroužek, Dr. Kvasnička po 1000,- Kčs, Školník 500,- Kčs a Joudal, Najman, Pitro, Moliš a Snopek po 100,- Kčs. Tak bylo potřebných 5000,- Kčs upsáno během jedné hodiny, dik těmto členům.

Dne 7. června 1933 byla konána další schůze, kde bylo konstatováno, že na dolním toku Klenice mezi ěudorkou a Křikavovým pivo-
varem se vyskytla otrava ryb. Mnoho kaprů a linů vzalo za své. Zemědělská rada přidělila spolku ve formě subvence 794,- Kčs na zarybnění.

Na schůzi dne 4. října 1933 byla projednávána závažná otázka s porčním svazem. Svaz osobuje si právo sjednávat s majiteli povodí a láto povodí pak přiděluje jednotlivým spolkům. Rybářský spolek v Ml. Boleslavi se domnívá, že porčním svazem je náš spolek opomíjen a na náš úkor protěžuje spolky jiné. Proto bylo rozhodnuto zrušit veškeré funkce v porčním svazu za náš spolek a jednati o pronájmu povodí na vlastní pěst, jak doslovně prohlásil přítel Dr. Kvasnička. Na Jizeře se vyskytla hromadná otrava ryb, kterou zavinila Menzlůva papírna v Bělé. Byla to škoda jdoucí do několika set kg. Bylo rozhodnuto požádati zemědělskou radu o subvenci 5000,- Kčs.

Těžko se sjednává pronájem povodí a tak jednání o povodí v Krnsku s baronem Šimůnkem bylo bezúčelné a také s ryliřem Neuberkem, majitelem povodí v Čejeticích nevedlo k zdárnému konci. Inu kdo víc dává, ten bere. Konečně usneseno svolati valnou schůzi na 14. ledna 1934.

Psal se rok 1934.

Dne 14. ledna 1934 konala se výroční schůze „Na Slovance“ za účasti 34 členů. Je to svízel s nájemem povodí. Došlo to tak daleko, že

našemu velkému spolku zůstalo jen boleslauské a kosmonosské povodí a v důsledku toho bylo nutno redukovat i počet členů. Tak se valná hromada usnáší, že může být přijato jen 60 činných členů. Předsedou byl zvolen Dr. Kvasnička a místopředsedou Žák a Běř Václ. Členové budou přijímáni podle pořadí, t.j. čísel podaných přihlášek.

Neutěšená je situace spolku, jak po stránce nedostatku povodí, tak i nedostatku peněz. Spolek vykazuje pokladni holovost 149,30 Kčs a je nucen vypsati další peněžní půjčku na nákup násad do rybníka malšovického. Bylo upsáno dalších 5 podílů po 100,- Kčs. Je mnoho neplatilců mezi členy a tak muselo být z členství vyškrtnuto 24 členů, kteří nezaplatili povolenku a ani po urgencích nevyrovnali svůj dluh.

Na schůzi dne 17. května bylo konstatováno, že finanční situace spolku se nelepší a pokladni zbytek ze činí 69,80 Kčs. Zemřel zasloužilý člen spolku přítel Václav Najman.

Dne 7. listopadu 1934 byla konána výborová schůze na které byl projednán výsledek výlovu rybníka v Malšovicích, který se konal ve druhé polovině října. Bylo vylověno 10,5 q kaprů, 8 q cejnů a 10 q násadových ryb, které byly vypuštěny do Jizery. Dále bylo rozhodnuto, aby od dalšího pronájmu rybníka bylo upuštěno a půjčky členům aby byly z prodeje ryb vráceny.

Psal se rok 1935.

Dne 13. ledna 1935 konala se výroční schůze za účasti 31 členů a 5 hostů. Předseda přítel Dr. Kvasnička oznamuje, že zemřel další náš člen přítel Josef Petr. Čest jeho památce. Přítel Dr. Kvasnička říká, že situace našeho spolku byla neutěšená a jen zásluhou několika členů a hlavně přítele Langra z Horek jsme lylo, pro nás tak těžké doby vydrželi. Předsedou byl opět zvolen přítel Dr. Kvasnička a místopředsedou přítel Ulasák a přítel Žák. Cena povolenek byla stanovena na 90,- Kčs při zaplacení do konce února a 100,- Kčs po 1. březnu. Přítel Václ. Běř byl jmenován čestným členem spolku za zásluhy a práci vykonanou pro náš spolek. Konečně bylo rozhodnuto zakázat lov ryb na krev a bílé červy. Dále bylo rozhodnuto zvýšit počet členů oprávněných k rybolovu na 70. Přítel Školník navrhuje, aby jednali a pokladníkovi, příteli Mrkvičkovi a příteli Roseckému byly vypláceny odměny. Jmenování se však odměn vzdávají a budou lylo funkce i nadále bez odměn zaslávat.

Zemědělská rada oznamuje, že pro letošní rok přiděluje subvenci 800,- Kčs. Bylo vysazeno 325 kusů šlik a 65 kg plevelné ryby. Objednáno 10 000 kusů úhořího monté u rybářské unie, t.j. vrcholné rybářské organizace.

Překlenulo se nad našim rybářským spolkem sedm hubených let a rybářům opět zasvítlo nad našim povodím sluníčko. Získali jsme opět

povodí vinecké, horecké a josefodolské a tolo poslední na 12 roků. I pokladník oznamuje zlepšení financí a hlásí ve své zprávě zbytek pokladni 4458,40 Kčs. Základna členstva se opět rozmáhá vydáním 72 povolenek. Povodí v Podlázkách bylo získáno za částku 350,- Kčs ročně a to na dobu tři let.

Na výborové schůzi dne 4. září 1935 bylo usneseno, aby povolenky byly placeny do 1. ledna, prolože spolek k tomu dni potřebuje nejméně 8000,- Kčs, aby mohl platit nájemné a kauce na najmuté povodí. Objednáno 35 kg matečních cejnů k vypuštění pod jez v Podlázkách. Konečně po dlouhé a usilovné práci došlo ke sloučení rybářského spolku v Čejeticích s našim rybářským spolkem. Tím nám připadlo i povodí v Čejeticích. To to povodí najmu to od baronky Neuberkové za roční nájem 1700,- Kčs.

Koncem roku 1935 byl členstvu předložen ke schválení i řádný rozpočet na rok 1936. Tento rozpočet činil na zarybnění 4000,- Kčs, na nájem z povodí 6860,- Kčs a na další vydání 5000,- Kčs. Proti těmto výdajům je 14700,- Kčs příjmů. Chybějících 1160,- Kčs bude kryto, jak říká účetní, úsporou během roku. Zapisovatel oznamuje, že během roku bylo konáno 14 schůzí správního výboru a 1 schůze členská.

Opět minul rok a hlásí se zima. Rybáři uklidili svůj „cajk“ a budou se jen dívat na zamrzlou hladinu svých vod. Dne 12. ledna 1936 na výroční schůzi budou účtovat s uplynulým rokem.

Psal se rok 1936.

Dne 12. ledna 1936 byla konána v restauraci „Na Slovance“ výroční schůze, na které bylo přítomno 51 členů a 9 hostů. Schůzi řídil předseda přitel Kvasnička. Jednatel oznamuje, že spolek odebírá 4 odborné časopisy. Jsou to: Rybářský věstník, Československý rybář, Zemědělské zprávy a Ilustrovaný měsíčník. Funkcionáři podávají obsáhlé zprávy, z nichž vysvitá, že spolek hospodařil dobře a možno si jen přát, jak řekl ve svém proslovu předseda Dr. Kvasnička, aby i příští rok, t.j. rok 1936, byl pro náš spolek tak úspěšný.

Povolenek k rybolovu bylo vydáno 136 a pokladni obrát činil za rok 1935 léměř 30000,- Kčs. Při volbách byl opět zvolen předsedou přitel Dr. Kvasnička, 1. místopředsedou přitel Ant. Ulasák, 2. místopředsedou Svatopluk Kvajzar. Cena povolenky byla stanovena pro člena na 90,- Kčs a pro hosta na 100,- Kčs.

Dne 6. května 1936 bylo vysazeno 20000 kusů šličího plůdku, 982 kusů plůdku kapřího a 10000 kusů úhořího monlé.

Dne 13. června 1936 bylo na členské schůzi rozhodnuto, aby si vedl každý člen záznam o ulovcích a ten to záznam aby byl koncem roku odevzdán za účelem součtu a výsledku ulovených ryb.

Dne 4. listopadu 1936 bylo dovezeno 600,- kg cejnů z Tuháně u Měl-

níka. Prodej se bude provádět za 4,- Kčs za 1 kg na hrázi. Neprodané se pusť do Jizery, jak bylo rozhodnuto na schůzi dne 7. října l. r. .

Na poslední schůzi tohoto roku, dne 30. prosince 1936 bylo rozhodnuto, aby se příští valná schůze konala dne 10. ledna 1937. Dále bylo jednolliovým odborům uloženo, aby předložily řádně vypracovaný plán své činnosti pro rok 1937.

Psal se rok 1937.

Dne 10. ledna 1937 se konala řádná valná schůze, v historii spolku již 45., v restauraci „Na Slovance.“ Na této schůzi bylo přítomno 80 členů a hostů. Z přednesených referátů je hodno zaznamenat, že v roce 1936 bylo za nájmy z povodí zapláceno 10 280,- Kčs a na zarybnění bylo zapláceno 3544,- Kčs. Ty nešťastné nájmy ujídají naši pokladnu. Tak si posteskli někteří členové a měli pravdu. Ve vedení spolku nenastaly žádné změny.

Na schůzi dne 1. září 1937 bylo oznámeno, že v Praze se koná ve dnech 22. - 24. 5. 1937 celostátní rybářská výstava. Usneseno vyslati tři delegáty a uhraditi cestovné 75,- Kčs.

S prvním rybářským klubem v Praze dohodnulo, že tento klub bude poskytovat našim členům z ceny povolenek slevu 50% na povodí Sázava, Útlava, Jizera a Berounka. Jejich členům bude též poskytována sleva na naše povodí. Podobné ujednání bylo sjednáno i s rybářským spolkem v Nových Benátkách.

Trpce si stěžuje pokladník na nedostatek peněžních prostředků. Říká, že spolek ve snaze získati větší povodí, plele si na sebe bič, neboť pak nemůže tuto situaci finančně zvládnout. Dále říká, že by bylo dobře uvažovati o zvýšení ceny povolenky na 120,- Kčs.

Konání valné výroční schůze v roce 1938 bylo stanoveno na 16. ledna 1938.

Tak se zase převalil jeden rok práce a usilovného hledání finančních prostředků k tomu, aby bylo vyhověno přáním členů o získání delšího povodí a dále aby bylo získáno pár korun na nákup rybích násad. Přeslo, že je to práce neplacená, bylo zde skutečné nadšení a láska pro naši rybařinu. Spolek se z finanční tísně nedostal a jen tak tak plní svoje spolkové povinnosti. Tak tedy končil rok 1937 a funkcionáři chmurně hleděli do příštího roku 1938.

Psal se rok 1938.

Rok 1938 započal s novou chutí do práce v té naší rybařině. Výroční valná schůze se konala ve spolkové místnosti „Na Slovance“, za účasti 42 členů a hostů. Byla to schůze pořadím 46. v historii spolku. Schůzi řídil předseda přítel Dr. Kuvasnicka. U úvodu poukázal na

to, jak jsme se těžko probíjeli v naší práci a jak bylo pochopením členů mnoho nedostatků odstraněno. Podle zpráv funkcionářů se hospodařilo loňského roku na povodí josefodolském, podlázeckém, kosmonosském, mladoboleslavském, neuberském, vineckém, stránovském a horeckém, což představovalo celkem 42 km lékoucích vod. Nájemy za lálo povodí budou činit 8000,- Kčs. Cena povolenky byla zvýšena z 95,- Kčs na 120,- Kčs. Předsedou byl opět zvolen Dr. Kvasnička, 1. místopředsedou přítel Ulasák, 2. místopředsedou přítel Oppl.

Dne 17. února 1938 se na schůzi projednávala významná skutečnost v historii našeho spolku, t. j. koupě rybolovného práva od přítele Ulasáka. Předkové přítele Ulasáka získali dne 7. ledna 1853 rybolovné právo od vrchnosti kosmonosské. Toho ryb. právo i s pozemkem čis. 949/2, zapsaného ve vložce pozemkové knihy č. 87 hodlá náš spolek koupiti za cenu 35 000,- Kčs. Částku 10 000,- Kčs zapůjčí přítel Oppl na 3% úroku a zbytek by se zaplatil v měsíčních splátkách po 500,- Kčs. Dále si prodávající vyhrazuje bezplatné právo rybolovu na dožítí a další jednu povolenku po dobu jeho zítí. Výbor byl pověřen, aby koupí sjednal a za spolek kupní smlouvu podepsal. Za pozemek ve výměře 105 m² požaduje přítel Ulasák dalších 500,- Kčs. A tak se stává náš spolek vlastníkem vlastní vody, ovšem za velkých finančních obětí. Dík vám přátelé za vaši námahu a starost!

Dne 6. dubna 1938, následkem láni sněhu v horách, zvedla se voda v Jizeře, zaplavila okolní louky a vylila se až do ulice Plácké. Při opadávání vody bylo nutno silí slovíti tůně na lukách a zachráněné ryby vrátil do řečiště. Dne 22. - 24. května 1938 koná se v Praze sjezd rybářských spolků, svolaný Zemským svazem rybářů.

Za rok 1937 odvedla jen část členstva výkazy o úlovcích. Podle této statistiky připadá na jednoho člena 15 kg chycených ryb. Usneseno, aby tomu, kdo neodevzdá výkaz o úlovcích, bylo pro příští rok odepráno členství ve spolku.

Dne 7. prosince 1938 se konala poslední výborová schůze v tomto roce. Bylo konstatováno, že spolek dostal všem finančním povinnostem, ovšem za značných obětí členstva, takže pokladni pohledávka vykazuje částku 16,- Kčs. Valná hromada v roce 1939 se bude konati dne 8. ledna 1939.

Psal se rok 1939.

Dne 8. ledna 1939 se konala výroční schůze Prvního rybářského spolku v Mladé Boleslavi, ve spolkové místnosti „Na Slovance“.

Tuto schůzi zahájil předseda přítel Dr. Kvasnička. U úvodu pravil, že se scházíme znovu po roce, ve kterém náš národ a stál utrpěl strašlivé rány a poukázal na tragické události loňského roku, které ochudily československé rybáře o velké množství krásných rybných

vod. Dále pak nabádal přítel Dr. Kvasnička všechny členy, aby svůj národ ani svou rybařinu neopustili a vytrvali až do našich lepších zítřků.

I když máme dluhy, říká přítel pokladník, přece činí čistě spolkové jmění 18 369,14 Kčs. Taková částka ještě v historii našeho spolku nebyla. Děkuji všem, kterým leží dobro našeho spolku a naší rybařiny na srdci, dodává přítel pokladník.

Ve vedení spolku po provedených volbách nenastalo změn a je tedy naděje, že i rok 1939 proběhne kladně ve prospěch rybařiny a její přátel. Přítel pokladník dává na vědomí, že pokladni rozpočet na rok 1939 vykazuje schodek 3002,- Kčs a že tuto částku musíme za každou cenu ušetřit i když jsme nuceni plnit platební povinnosti plynoucí z koupě rybolovného práva v Kosmonosích. Podle zjištěné statistiky byli naši členové profese: 45 úředníků, 8 pensistů, 31 živnostníků, 4 soukromníci, 77 dělníků a jiných zaměstnanců, 15 voj. a čet. gázistů, 2 dámy, 9 studujících a 5 učňů.

Uzdor finanční neulešžené pokladni holovosti nebylo zapomenáno v roce 1939 ani na násadové ryby a tak v tomto roce bylo do lehoučích vod vysazeno 800 kaprů, 17,- kg linů, 7,- kg karasů a 20 000 kusů šličího plůdku. Koncem roku rozhodnuto, aby valná hromada pro rok 1940 byla konána dne 7. ledna 1940.

Rybářská sezóna končí, prolože zima převzala vládu a u vody sedí jen ti nejstatečnější. Každý rybář by si však měl zrekapitulovat a objektivně zhodnotit dosažené výsledky za celý rok i když rok nebyl na úlovky zvlášť příznivý. Měl by si každý z nás říci, co pro spolek udělal, aby se i tyto výsledky odrazily v jeho úlovcích. Tak končí předseda přítel Dr. Kvasnička tuto valnou schůzi.

Psal se rok 1940.

Dne 7. ledna 1940 se konala výroční schůze v restauraci „Na Slovance.“ Předseda Dr. Kvasnička při zahájení schůze vzpomíná zemřelých členů a dává návrh, aby zasloužilý člen přítel Kvajzar starší byl zvolen čestným členem spolku. Byly hodnoceny jeho zásluhy o rybářský spolek a návrh byl přijat. Ing. Otlo Pozděna rozebírá činnost spolku od jeho založení v roce 1892. Říká, co všechno bylo vykonáno a jak spolek rostl. Výsledky dokumentuje doklady a grafy. Předsedou byl zvolen Dr. Kvasnička, 1. místopředsedou rytíř von X. Januschka, 2. místopředsedou přítel Oplť. Dále byli zvoleni členové výboru.

Na schůzi dne 3. dubna 1940 bylo konstatováno, že se v rybnice v Obrubcích prolhla hráz v délce 15 km a že ryby byly spláchnuty do Klenice. Zarybnění Klenice bylo vodní katastrofou je tedy

dostatečně. Taťo velká voda však způsobila i škody na našem potočí v Jizeře. Mnoho ryb se vylovilo v okolních lukách, ale mnoho jich také na lukách v Podlázkách a na Krásné louce zahynulo. Na jedné straně jsme získali a na druhé straně voda vzala.

Policisté německé národnosti žádají vydání rybářských lístků zdarma. Na návrh hospodářského odboru bylo rozhodnuto tyto lístky jim vydati. Zakoupeno od řezníka Chrasliny 1600 kusů roček kapra a vysazeno do Jizery.

Dne 7. června 1940 konala se schůze výboru, proložte správní odbor vysadil ryby do míst, kam někdejší členové správního odboru chodí lovit. Hospodářský odbor viděl v tomto činu zasahování do své pravomoci a výsledkem byly resignace na funkce ve správním a hospodářském odboru až k předsedovi Dr. Kvasničkoví. Nakonec se všechno přec jen urovnalo a resignace byly vzaty zpět.

Finanční oláзка v našem spolku se obrací k lepšímu. Dne 4. září 1940 oznamuje pokladník na schůzi, že v pokladně je holovost 19190,- Kč a navrhuje, aby se dlužné částky, t. j. 5000,- Kč přileli Opllovi a 1000,- Kč přileli Párovi i s úroky vyplátily a tak se také stalo.

Každý člen našeho rybářského spolku předložil vlastnoručně vydané prohlášení, na místě přísahy, že není žid, ani ve smyslu § 6 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě o židovském majetku ani ve smyslu § 1 vládní nařízení č. 136/40 Sb. Podle těchto nařízení nesmějí být židé členy spolků a jiných korporací společenského a hospodářského života.

Do našeho spolkového života se přičiněním několika spolkových šlik "zamořil časopis České Slovo, který přinesl dne 14. 9. a 16. 9. 1940 štvavé články proti funkcionářům našeho spolku. Ať byly pravdivé nebo nebyly, výsledek byl ten, že došlo v důsledku resignace celého výboru spolku ke svolání mimořádné valné hromady. Taťo se konala dne 19. října 1940 v restauraci „Na Slovance“.

Nadešel den 19. října 1940, den konání mimořádné valné hromady. Došlo k resignaci celého výboru v důsledku štvavých článků Večerního Českého slova. Předseda Dr. Kvasnička vysvětluje resignaci svou a resignaci výboru. Funkcionáři podali zprávu o činnosti spolku v tomto roce a bylo přikročeno k volbám. Předsedou zvolen přítel ing. Pozděna, 1. místopředsedou K. Januschka, 2. místopředsedou J. Vítovský. Dále byl zvolen nový výbor spolku. Přítel Dr. Kvasnička slibuje, že ani nyní na své rybáře nezapomene a že bude do schůzí docházet tak jako dříve. Slova se ujal nový předseda přítel ing. Pozděna a žádal přítomné, aby mu jeho práci ve spolku usnadnili.

Do vinku novému výboru přechází spor se spolkem rybářů v Bakově, který měl pokračování u amstgerichlu v Jicině. Spor neskončen a další jednání slaveno na 30. října 1940, kterého se

zúčastní přítel ing. Pozděna.

Nový výbor se usnáší zavést pracovní povinnost a ti klerí svůj počet hodin neodpracují, zaplatí tyto práce v penězích. Účse hodin a poplatků bude stanovena na nejbližší výroční schůzi. A tak končí opět jeden rok práce v rybařině a nezbyvá než čekat, co nám přinese rok 1941.

Psal se rok 1941.

Prvá schůze v tomto roce se konala dne 5. února 1941 v restauraci „Na Slovance“. Na této schůzi oznamoval pokladník, že pokladní holovost činí 7935,30 Kč. Přítel Uilovský žádá, aby se chýlaly ryby do vrší u Vaňkova mlýna. Rozhodnulo, že vrše spolek nemá a koupě, že by byla drahá a prolo bylo od chýlení ryb do vrší upuštěno. Přítel Dr. Kvasnička oznamuje, že Zemský svaz rybářský v Praze vlastní velkou pokladní holovost a prolo doporučuje požádati svaz o příspěvek k nákupu šličího plůdku a úhořího montě, které je možno z Německa obdržeti. Za hospodářský odbor oznamuje přítel Uilovský, že poprvé v dějinách spolku byla zpracována statistika ulovků. Tyto statistiky však obdržel jen od 110 členů / 58 členů statistiku neodevzdalo/. Na jednoho člena připadá v průměru 14,54 kg chycených ryb. Nejvíce uloveno bělic 1990 kusů. Celkem bylo uloveno 3652 kusů ryb ve váze 1614,- kg. Ušem členům, kteří neodevzdali statistiku vyměřena pokuta 10 Kč. Uydáno do konce února 131 povolenek k rybolovu. Během rybářské sezóny sloupl počet povolenek na 303, t.j. nejvyšší zaznamenaný počet v historii spolku.

Dne 5. listopadu proveden výlov rybníka v Dolním Bousově. Prostřednictvím přítele Oplta získáno 30 000 kusů plůdku lina.

Počátkem prosince 1941 konána poslední výborová schůze, na které se přítel předseda ing. Pozděna zmiňuje, že v příštím roce oslaví spolek 50 let svého trvání. Doufá, že okresní úřad vzhledem k této události povolí konání výroční schůze. Navrhováno, aby cena ročních povolenek byla jako roku loňského, t.j. 120 Kč.

Okresní úřad nepovolil konání výroční schůze. Uzal jen na vědomí předloženou kandidátku a jmenoval přítele ing. Pozděnu předsedou spolku a jeho vedoucím.

Psal se rok 1942.

Dne 10. ledna 1942 se konala výborová ustavující schůze, kde byl ustaven podle rozhodnutí okresního úřadu v Mladé Boleslavi předsedou přítel ing. Otlo Pozděna. 1. místopředsedou rytíř, soudní rada Karel Januschka, 2. místopředsedou Josef Uilov-

ský. Konečně byli zvoleni další funkcionáři spolku. Dále bylo usneseno konati výborovou schůzi každou první středu v měsíci. Okresní úřad v Ml. Boleslavi rozhoduje, aby byla sloučena voda, kterou dosud vlastnil pan Dlabáč, t.j. náhon na jeho mlýn od Čejetického mostu k mlýnu s vodou v Krnsku. Provede se jednání s panem Dlabáčem. Toho jednání skončilo nájmem jeho vody na tři roky, počínaje rokem 1944. Násadu opatří spolek a pan Dlabáč přispěje ročně 200,-K. Pokladník oznamuje, že pokladni holovost činí 17 811,90 K a že bylo loňského roku vydáno 170 povolenek k rybolovu.

Na schůzi konané dne 6. května 1942 vzpomenuťo význačného pracovníka přítele Roseckého, který se dožívá 50 let. K tomu jubileu byla oslavenci věnována plaketa. K dnešnímu dni má náš spolek 443 členů včetně hostů, t.j. 4 členy čestné, 3 přispívající, 333 členů činných a 103 hostů.

Spolek vlastní pokladni holovost téměř 30 000 K a nakupuje značné množství rybích násad, které vysazuje do našeho povodí.

Psal se rok 1943.

Dne 17. ledna t.r. konala se výroční schůze v restauraci „U Měšťáků“, za účasti 100 členů. Předsedající vítá rytíře radu krajského soudu Karla Januschku, dále zástupce rybářských spolků z Benálek, Plýrova, Bakova n/Jiz. a zástupce okresního úřadu v Mladé Boleslavi. Úřední nařízení z 12. ledna 1942 stanoví a určuje vydávání slátních rybářských lisíků okresním úřadem. Povolenky k rybolovu vydává spolek. Dále vyhláškou ministerstva zemědělství a lesnictví ze dne 12. února 1942 bylo nutno přebudovati celou organizaci Zemského svazu rybářů. Zemský úřad jmenoval předsedy, porádníků svazů, liho pak vedoucí jednotlivých spolků. Tímto zásahem ztratil spolek vlastní vůli a vůli členů. Toho skutečnost se pak odráží i na práci ve spolku. Projevuje se stagnace, nechul k organizační práci a jen hlad po nějakém soustu při lovu, udržuje spolek při činnosti.

U krátké době dochází k další změně v naší organizaci. Výnosem ministerstva zemědělství a lesnictví ze dne 9. dubna 1943 čis. 27 048-VC/1943 byl sloučen Zemský svaz rybářský se Svazem chovatelů hospodářského zvířectva pro Čechy v Praze. Sloučením se staly naše Porádní svazy členy Svazu chovatelů hospodářského zvířectva v Praze.

Ministerstvo zemědělství a lesnictví nařizuje přípisem č.j. 55801-ij/1943, že kapru a lina nesmí býti používáno k osazování tekoucích vod. Ujímky z tohoto ustanovení povoluje ministerstvo.

Došlo povolení k vysazování kapra a lina do tekoucích vod.

Podle stanoveného plánu vyžádá si zarybnění částky 64 395,- K. Možná se domnívali, že tato částka bude z 50% kryta subvencí. U zdejší lovárně ASAP je sdružení rybářů, s kterým byla sjednána dohoda v tom směru, že všichni tiho rybáři se stávají členy spolku. Spolek vypisuje soutěž na chycení nejtěžší ryby a dotuje tylo úlovky peněžní cenou od 100 K do 200 K.

Zpracovaná statistika o úlovcích, která bohužel není úplná, prolože mnoho členů statistiku neodevzdalo / pouze polovina - poznámka statistikáře / říká, že na jednoho člena připadá 8,20 kg ulovených ryb.

Předseda Pořičního svazu rytíř Karel Januschka oceňuje práci výboru a všech pracovníků, kteří se podíleli v našem rybářství.

Podle navržené kandidátky byli zvoleni: předsedou přítel ing. Pozděna, 1. místopředseda rytíř Karel von Januschka, 2. místopředseda Josef Uilovský, jednatelem Alois Krápáček a další členové výboru.

Během rybářské sezóny přihlašují členové největší chycené ryby do soutěže. Přítel Procházka přihlašuje parmu vážící 3,15 kg, přítel Pech kapra o váze 3,05 kg a přítel Lhořák kapra 6,40 kg.

Znovu je připomínáno nařízení ministerstva zemědělství, kterým se zakazuje vysazování kapra a lina do tekoucích vod. [U potravinářském trhu se projevuje stále větší nedostatek potravin a prolo i tylo násady představují potravinu, kterou by trh ztratil nasazením do tekoucích vod - poznámka kronikáře.]

Pokladní hořovost, jak hlásí pokladník činí téměř 60 000 K. Přítel Uilovský hlásí, že mateční cejni se vytrželi v rybnice Havránek a v počtu cca 40 000 kusů byli vysazeni do Jizery v Podlázkách.

U rámci soutěže přihlašuje přítel Mikeš úhoře vážícího 2,10 kg a přítel Nežusil šliku o váze 4,- kg.

Na výborové schůzi dne 5. 12. 1943 bylo určeno, aby se výroční schůze konala dne 13. února 1944.

Psal se rok 1944.

Dne 13. února 1944 konala se výroční schůze v restauraci „Na Slovance“ za účasti 52 členů. Schůzi řídil předseda přítel ing. Pozděna. U spolku jsou 4 čestní členové, přítel Hrdina, Ulasák, Kvajzar a Dr. Kvasnička. Dále má spolek 396 členů činných a 1 přispívajícího. Splnění plánu násad vyžádá si nákladů 64 395 K. Z této částky bude polovina kryta subvencí. U soutěži o nejtěžší chycenou rybu byli odměněni: Josef Lhořák za kapra 6,40 kg, Václav Pavelka za šliku vážící 5,05 kg a Jan Procházka za parmu 3,15 kg. Předsedající dále oznamuje, že bylo odevdáno

359 statistik o úlovcích. Uloveno bylo 5 701 ks ryb ve váze 3 093 kg. Na jednoho člena připadá 10,2 kg ryb.

V roce 1943 v důsledku sucha a nedostačku vody bylo nutno slovíti předčasně naše rybníky, které byly téměř bez vody a tím vznikla ztráta na násadách 50%. Další ztráty na rybách v našem povodí vznikly otravou ryb vinou cukrovaru v Dolním Celně. Ztráta se odhaduje na 25 q ryb. Za rybí náklady bylo zapláceno 25 000 Kč.

Na schůzi dne 6. září 1944 bylo vzpomenuo úmrtí čestného člena přítele Kvajzara.

Jmění spolku polešitelně sloupá, ovšem jen proto, že spolek nemá možnosti nákupu násad. Kam se výbor spolku obrátí, narazí stále na nedostatek ryb. Jmění činí téměř 90 000 Kč. Na této schůzi rozhodnuto, aby spolek na najmutých rybnících nehospo-
dařil, ale bylo rybníky pronajal členům, kteří by pak odváděli ná-
sadu spolku. Rozhodnuto, aby výroční schůze se konala 18. února 1945 v restauraci „Na Slovance“.

Psal se rok 1945.

Rybáři budou stále stejní a tak dne 15. března 1945, t. j. již v době hájení bylo přistřiženo 15 rybářů, kteří s udicí v ruce chytali ryby. Výbor spolku se zachoval rybářsky a přistřiženým jen domlu-
vil.

Jiná záležitost je se členy našeho rybářského spolku v Krnsku. Na nátlak majitele panství v Krnsku pana Šimůnka, žádají členové z Krnska, aby byl pro ně ustaven rybářský spolek v Krnsku. Je vyhrožováno příteli ing. Pozděnovi a Dr. Kvasničkovi panem Klimentem z Krnska, že nestane-li se tak, postará se, aby tiho panové byli zavrženi. Došlo k jednání mezi panem Šimůnkem a Dr. Kvasničkou a bylo zjištěno, že požadavky pana Šimůnka nejsou sloučitelné s rybářským zákonem a dalšími předpisy.

Nadešel významný den 5. květen 1945! Je konec válečného běsnění a na frontách ulichají výstřely. V Ml. Boleslavi, tak jako v celé naší republice dochází k partyzánským akcím, které v těchto dnech vrcholí. Kolem Dobrovic padlo v partyzánské akci téměř 50 našich občanů. Ve čtvrti Haběš jsou dva padlí zákeřnou rukou okupantů a vyvrcholením válečné bestie bylo bombardování města dne 9. 5. 1945. Pět set bomb bylo rozeseto na město od východu k západu, t. j. od čtvrtě Rozvoj až k hlavnímu nádraží v Čejeticích. Výsledkem bylo 350 mrtvých našich spoluobčanů. Drazé zaplatila Ml. Boleslav vítězství a radost nad skončením okupace a dosažením opět samostatnosti.

Údor smutku nad padlými, rozlancilo se naše město a vítá pochodující sovětská vojska, která přicházejí a přijíždějí směrem

od Kosmonos a od Hrdlořez. Rudá armáda vnesla do našeho města radost a veselí. Ustavuje se politický národní výbor ve městě na bývalém okresním úřadě. Začíná plodná a těžká budovatelská práce.

Rudá armáda laboří blízko našich vodních loků a dochází k akcím, které naše rybáře neléší a které nelibě nesou. Sovětská vojska prý loví ryby pomocí rozbušek a granátů. Přítel Sála intervenuje v této věci na sovětském velitelství a prosí o zákrok. Rybář má však oči jen pro svoje ryby, ale co je škoda způsobená na našich rybách proti obrovským obětem sovětských vojáků, kteří položili své životy za naši svobodu. U tomto směru vyznělo i usnesení schůze ze dne 12. 6. 1945.

Po radostných dnech vítězství vrací se výbor spolku opět ke své plodné práci a na schůzi dne 4. července 1945 oznamuje přítel ing. Pozděna, že doručil pokladníkovi subvenci 10 471,-K a dalších 9 000,-K, které od roku 1942 schovával z obavy před likvidací našeho spolku. Tyto částky byly s vědomím představenstva v pokladních knihách vykázány ve vydání, jako nákup násad.

Dne 15. července 1945 konala se v restauraci u Hasmanů výroční schůze. Hlavním pořadem jednání je sloučení rybářského spolku v Krnsku s rybářským spolkem v Ml. Boleslavi, který ponese název „První rybářský spolek v Mladé Boleslavi“.

Při provedených volbách byl zvolen předsedou přítel ing. Pozděna. Odmišl však předsednictví a zvoleni byli: Předsedou přítel Dr. Kuvasnička, 1. místopředseda přítel Uilovský, 2. místopředseda přítel Fr. Netřebský a další členové výboru. Přítel Skolník navrhuje, aby přítel ing. Pozděna byl za svou práci v naší rybařině zvolen čestným členem spolku. Toto bylo schváleno a přítel ing. Pozděna děkuje za tuto poctu a přispívá spolku částkou 2 000,-K na zarybnění.

V naší rybařině se rýsuje růžová perspektiva a proto bylo mnoho návrhů a připomínek do další plodné práce pro léta příští.

Psal se rok 1946.

Co psáli o roku 1946? Po dosaženém vítězství bylo nutno dosáhnouti i v našem hospodářství vyrovnaných poměrů, které byly vyvráceny válkou.

Naši členové se zatím alespoň snaží, aby přispěli svými chudými úlovky ke zmírnění nedostatku potravin, který byl zaviněn válkou a německým hospodářstvím u nás.

O nějakém vysazování násad nemůže být řeči, protože není co vysazovat. Podmínky nejsou zatím takové, jaké by měly být, protože kromě spolkového života je zde ještě mnoho jiných

budovačských úkolů. Neskládáme však ruce do klína, ale připravujeme se k intenzivnějšímu hospodaření na našich vodách.

Psal se rok 1947.

Ulada vyhlásila dvouletý plán obnovy i na naše toky. Na naši vodu se pamatuje a dělá se všechno možné, aby následky války byly zmírněny a zanehnány. U letní době však postihuje naši republiku veliké sucho. Mnoho měsíců nepršelo a naše rybníčky bylo nutno předčasně slovit. U řece Jizeře nešla voda několik měsíců přes jezy a nastala otrava ryb, která se vlivem sucha několikrát opakovala. To byla další rána pro naši rybi osádku. Jizera byla téměř bez života a tato skutečnost se projevila i na práci našich členů. Členové se slávají apatičtí k práci pro spolek a tak se zhoršuje i naše vodní hospodaření. Za takových neutěšitelných poměrů končí tedy rok 1947.

Psal se rok 1948.

Překlenul se neutěšený rok 1947. Zima byla bohatá na sníh a přinesla zlepšení stavu vody v našich revírech. Nový rok přinesl i větší chuť do spolkové práce. Spolek najímá několik rybníků na návsích, kupuje násady a zarybňuje naše revíry. Ve vedení spolku nenastalo již několik let žádných změn a osvědčení pracovníci rybářského cechu poctivě láhnou „spolkovou káru“. Plodná práce většiny členů rybářského spolku přinese jistě svoje ovoce a všichni naši členové se pak budou těšit z bohatých úlovků. Jen až vysvitne sluníčko a rybářský národ vyláhne ke břehům našich vodních revírů. K bohatým úlovkům přeje kronikář všem přátelům „Petrův zdar.“

Psal se rok 1949.

Dne 11. května 1949 usneseno na schůzi, aby byly uspořádány I. rybářské závody na řece Jizeře. Uklad závodníka bude činit 60 Kčs. Chycené ryby se vrátí vodě.

Uysazeno 60000 candálích jiker do slepého ramena Jizery v Čejetickách a do poloka ve Střenicích vysazeno 10000 kusů plůdku pstruha.

Správa pivovaru v Podkování nám nabízí pronájem rybníka ve výměře cca 2 korce, jak říká předseda Školník. Rybník by bylo nutno vyčistit.

Blíží se datum prvních rybářských závodů našeho spolku. Tyto se budou konat dne 12. čeruna na řece Jizeře. Rozhodnuto,

pozvali všechny rybářské spolky od Liberce až po Jičín, Kladno, Roudnici a Prahu. Celkem 50 rybářských spolků je pozváno a těšíme se na účast všech a na zdar našich závodů.

Dne 20. května 1949 měla se uskutečnit brigáda na čištění rybníka v Podkováni. Nastaly však velké deště, rybník se rozvodnil a proto nebylo možné plánovanou práci uskutečnit.

Přítel Drahoša upozorňuje, že pod turbínou ve starém mlýně dochází soustavně k pytláčení a k chytání ryb do vrší a na noční šnůry. Správa státních statků nám pronajala rybník „Pod Babou“ za roční nájemné 400,- Kčs.

I na Klenici je zvýšený sliv vody a vzdor tomu došlo 20. května 1949 k značným otrávám ryb a vinník byl hledán marně.

Na schůzi dne 2. června 1949 bylo rozhodnuto zakoupit pro náš spolek nákladní automobil. Podrobnosti o koupi budou členstvu sděleny v nejbližší době, jak pravi předseda přítel Školník. Celý program schůze byl vyplněn instrukcemi k nastávajícím závodům. Byli určeni pořadatelé, zapisovatelé, pokladníci, vážníci a kontrolori. Dále bylo zajištěno zřízení telefonů, autoslužba, ošetrovatelská služba, převoz a slánky. Na nic se prostě nezapomnělo a jediná starost nás všech byla, aby se závody vydařily.

Opět řádila bouře v našem spolku. Přítel Lhoška na schůzi dne 2. června oznamuje, že kolují pověsti okolo vysazení 11000 kusů plůdku psůruha. Že prý předseda přítel Školník vysazoval plůdek sám a plůdek prý nedošel v plném počtu a bylo účtováno nepřiměřené dopravné. Dopadlo to tak, že přítel předsedající vzdal se vedení schůze a schůzi řídil I. místopředseda přítel Drahoša. Příklad se nevyřešil a podezření na předsedu zůstalo.

Dne 13. 6. 1949 konala se mimořádná členská schůze, která měla za úkol zhodnotit výsledek našich prvních rybářských závodů. Jak dopadly? Celý den pršelo a část těch, kteří měli za úkol vykonávat pořadatelskou službu, docela zklamala. Přítel Tyrychtř neobstíral plachtu na slánek, nezajistil potřebné občerstvení závodníkům a na oprávněnou výtku předsedy přítele Školníka říká, že se musel starat o svoje zákazníky. Výsledkem bylo to, že uražen ze schůze odešel. Závodů se zúčastnilo více cizích závodníků než našich členů. Po stránce sportovní se závody nevydařily. Finanční efekt, jak potvrzuje pokladník, činí cca 14 000,- Kčs.

Znovu byla projednávána smlouva o pronájmu rybníka v Podkováni. Podmínky, jako vyčištění rybníka a 1,5 kg ryb na vánoce pro každého zaměstnance pivovaru, činí smlouvu nepřijatelnou z naší strany. Navrhuje se získání rybníka Hauránku. Rozhodnuto zříditi trdliště ryb: Na staré Klenici, v Josefově Dole a v Podlázkách.

Dne 30. června 1949 se konala mimořádná členská schůze.

Zemřel náš čestný člen přítel Podroužek. Rozhodnuto věnovati pozůstalým 1000,- Kčs.

Pokladník oznamuje, že pokladni hořovost činí 70 000,- Kčs. Závodům není dosud konec a tak byl znovu rozvířen případ přítele Tyrychtra. Na schůzi dne 30. června 1949 bylo rozhodnuto zbavili jmenovaného členství ve výboru a nakonec odhlasováno vyloučiti jmenovaného z členství.

Dne 8. září 1949 se konala členská schůze ve spolkové místnosti „Na Slovance“. Na této schůzi byla přítelem jednatelem komenťována zajímavá, ale i nebezpečná skutečnost. Podle oznámení elektrárny v Rožálově způsobil neznámý rybář krátké spojení tím, že přes síť elektrického vedení vysokého napětí přehodil vlasec s udicí. Nastalo krátké spojení a v důsledku toho byla řada obcí a podniků bez proudu. Způsobená škoda činila 22 000,- Kčs. Předsedající prolo nabádá všechny přítomné k větší opatrnosti.

Zemský svaz rybářů v Praze svolal schůzi. Tělo schůze se zúčastnil přítel Jelínek a přítel Silovský. Podle usnesení na této schůzi, rozděluje se povodí Jizery na 5 revírů: 1. Sojovice, 2. Benátky, 3. Krnsko, 4. Ml. Boleslav, 5. Bakov. Našemu spolku připadl revír č. 3, který je dlouhý 9 800 m, od jezu mlýna v Horkách po jezu elektrárny ve Uinci. Dále připadl našemu spolku revír č. 4 v Ml. Boleslavi, od jezu ve Uinci až k jezu továrny Tiba. Tento revír je dlouhý 9 300 m. K revíru náleží veškeré přítoky od pramene až po ústí. Zarybnování těchto revírů: Revír č. 3 - 6675 kusů K2. Do revíru č. 4 - 8 200 kusů K2. Počet povolenek pro revír č. 3 je 225 a 15 psítruhových. Pro revír č. 4 je 275 povolenek. Na jednu vydanou povolenku členskou, která není odebrána mohou být vydány 4 povolenky hostovské.

Přítel jednatel Lhořka byl služebně přeložen a prosí prolo, aby byl funkce jednatele zbaven. Nikdo z přítomných nechce však ani za odměnu tuto práci převzít. Do příští výroční schůze bude funkci jednatele zastávat přítel Krédl. Přítel Lhořka odmítl odměnu 2 000,- Kčs. Bude mu prolo darován štípaný prut, jak bylo na schůzi rozhodnuto a na rozloučenou s tímto naším dobrým členem bude uspořádán večírek.

Na této schůzi konané dne 8. září 1949 oznámil pokladník, že spolek má 316 členů řádných, 136 čekatelů a 123 hostů. Celkem 575 sportujících. Pokladni jmění činí 75 000,- Kčs. U nejbližší době obdržíme subvenci 60 000,- Kčs. Z vázaných vkladů jsme zaplatili fondu národní obnovy za nákladní automobil zrn. Pfonomen 28 000,- Kčs.

MNV v Řepově nám oznámil, že vypovídá nájem na povodí Klenice a budou-li naši rybáři přistěžení při rybolovu, že budou potrestáni. Přítel Fryček však oznámil MNV v Řepově, že máme

zaplacen nájem do 31. 12. 1949 a že od 1. ledna příštího roku budou všechny tekuté vody zeslátněny. Je tedy upozornění MNV v Řepově bezpředmětné. Na Klenici se pylláci. Byl přistřižen rolník R. Sejdál a byla mu zabavena vrš a čeřen. Přítel Šlesinger zabavil v zámošti také dva čeřeny.

Další členská schůze se konala 6. října 1949. Předseda oznamuje, že bývalému jednateři, příteli Lhoťkovi byl zakoupen štipaný prut za 2 239,- Kčs.

Pyllák, rolník R. Sejdál zaplatil dobrovolnou pokutu 2 500,- Kčs a tím se vyhnul trestnímu stíhání.

Lehčí sucho zavinilo nedostatek vody v našich náveských ka-
lech a bylo nutno předčasně slovíti. Sucho mělo i neblahý
vliv na rybi obsádku a tak v Piskové Lhoři, kde byl zaplacen
nájem 700,- Kčs, slovílo se z 1011 kusů kapřího plůdku pouze
86 kusů v ceně 600,- Kčs. Při výlovu byly též zachyceny utržené
udice, takže všechno nezavinilo jen sucho, ale také nesvědění
lidé.

Předseda přítel Školník upozorňuje, že se blíží valná hromada
a že by bylo dobré vypracovati návrhy na vyznamenání čest-
ným odznakem ZSR. Rozhodnulo uslávit komisi skládající se
z přítele Fryčka, Školníka, Uiloušského, Drahošy a Jelínka. Tato
komise vhodný návrh připraví.

Dále bylo řešeno několik přestupků. Podle prohlášení ryb-
mistra Šlesingera a přítomných svědků J. p. Suk, pí Suková a Oplť
nechoval se přítel Holub sportovně. Chytil 3 šliky v jednom dnu
s váhou prvních dvou přes 4 kg. Dále podle hlášení přítele
Rudiše chytil podměrečné kapry, které jeho manželka odvážela
v dětském kočárku od vody.

U důsledku připravovaného zeslátnění tekoucích vod, bylo
na schůzi dne 3. 11. 1949 rozhodnuto požádati o přidělení těchto
vod: Maťrovice, Pod Babou, Havranek, Bradlec, luň u Čejetič-
kách, luň u Hrušova, přítoky a rybníky mezi Čížovkami a Maťro-
vicemi, Piskovou Lhoři, Pisečný ve Brezně, Podkovaň, Uoděrady,
Jemníky, luň pana Dlouhého u Debre, rybníky v Husí Lhoři a
byly by mohly být přenechány příteli Oplťovi.

Zemský svaz rybářů je v likvidaci, říká přítel Jelínek a
jeho funkci převzme Jednota rybářů.

Opět tedy uplynul jeden rok plný námahy a starostí a prolo
„Petrův zdar“ do roku 1950.

Psal se rok 1950.

S rokem 1949 se náš spolek rozloučil na silvestrovském
večírku, pořádaném dne 31. 12. 1949 v restauraci v Rozátově.

Uečirek se vydařil a bylo zkonsumováno 100,- kg ryb. Naši členové obstarali i sólové výstupy a tak si rybáři i jejich příznivci přišli na své. Na schůzi správního výboru, konané dne 5. ledna 1950 prohlásil předseda přítel Školník, že loňský rok byl ukončen dobře a prosil všechny přítomné, aby bylo pro příště zanecháno všech malicherných sporů a pomluv a aby měl každý na paměti jen dobro spolku.

Je nutné zřídit kantinu na rybníku Hauránek. Rozhodnuto, aby kantinu vedl přítel Holan na svůj účet. K našemu autu byl koupen akumulátor za 2900,- Kčs. Bylo rozhodnuto vypustit rybník Hauránek a provést některé nutné úpravy.

Protože v Bousově se tvoří rybářský spolek, bylo rozhodnuto na schůzi dne 2. 2. 1950, aby zástupci tohoto spolku byli pozváni na naši schůzi, protože prý chtějí hospodářit na hořejším loku Klenice.

Dne 12. 3. 1950 přednášel na naše pozvání v kině „Svět“ ing. Zdeněk Simek na téma Kaspická brána. Přednáška byla hojně navštívena.

Zjištěno, že dne 17. 2. 1950 nastala velká otrava ryb na střelnickém poloce. Otravu zavinil zaměstnanec tamního pivovaru vypuštěním čpavku do potoka.

Naš spolek věnoval 200,- Kčs spolku pro postavení památníku padlým hrdinům v Praze.

Stále se pracuje na vyčištění rybníka Hauránek. Každou neděli tam pracuje 30 až 60 členů. Opět se však nálada pokazila. Proč? Inu pro pěknou tučnou husu. V roce 1949 byl přistřižen rolník J. Saidl ze Řepova při nedovoleném chytání ryb do čerenu. Spolek určil tomu pytláku mimosoudní pokutu 5000,- Kčs. Tato pokuta byla mu pak slevena na 2500,- Kčs, kterou zaplatil. Ovšem do pokuty se zamořali přátelé Mašura, Rudiš, Vodička a jiní a narkli přítele Frička, že pokuta byla snížena právě za tu pěknou kulaťoučkou husu. Přítel Friček dokázal svoji nevinu a tak si na úpláckářské huse nikdo asi nepochutnal.

O nečistotě naší Jizery, o bělských papírnách a budování čistících stanic bylo obsahem referátu přítele Silovského na valné hromadě našeho spolku, která se konala dne 5. 3. 1950.

Došlo ke slovní potyčce mezi přítelem Silovským a přítelem Drahošou o chytání ryb na tak zvanou jezovou trávu - bahýnko. Chytání ryb na tuto trávu je zakázáno a přítomným bylo vysvětleno, že jezová tráva - bahýnko jsou vodní rasy a že zákaz byl vydán proto, aby se čelilo velkým úlovkům ryb. Protože chytání na trávu je jedním z nejčistších způsobů sportování, bylo schváleno přítomnými, aby naši vrcholné organizaci byla zaslána resoluce, aby tento zákaz lovu byl zrušen.

Byla ustavena volební komise a přisloupeno k volbám. Před-

sedou byl zvolen přítel Školník, 1. místopředsedou přítel Oplť, 2. místopředsedou a hospodářem přítel Fryček. Dále byli zvoleni ostatní členové výboru.

Na této schůzi bylo rozhodnuto, aby se členské schůze konaly vždy první čtvrtek v měsíci a třetí čtvrtek aby se konaly schůze výborové.

Dne 12. června 1950 konaly se naše rybářské závody. Opět se sešli naši členové, aby změřili své umění. Úlovky byly bohaté a rozhodně lepší než na závodech rybářského spolku v Benátkách nad Jizerou. Dalo by se říci, že kde se seje, tam se sklízí a je to tedy dobrá práce našich členů v zarybnování. Ani finanční výsledek nebyl špatný. Podle zprávy pokladníka byl příjem 30 126,- Kčs. Údaje činily 10 056,40 Kčs a čistý zisk ze závodů činil tedy 20 069,60 Kčs.

A tak zbývající část roku 1950 chodilo se chytat, pracovalo se na vysazování břehů a byly sloveny naše náveské rybníčky. Slovené ryby byly vysazeny do našich toků. Práce i zábavy bylo dost. Nastala zima, klid vodě a rybám. Jen práce na našich rybníčcích zůstala, aby to co se „zaselo“ nevzalo za své. Tak končil rok 1950.

Psal se rok 1951.

Na první schůzi konané dne 4. ledna 1951 dal jednatel návrh na zhotovení asi deseti vývěsných skříněk, aby členové i širší veřejnost byla informována o naší práci.

Na den 21. 1. 1951 byla plánována přednáška ing. Šimka na téma „Slovenské řeky a lov na nich“. Přednáška se konala a čistý výtěžek činil 1636,- Kčs.

Dne 1. března 1951 byl člen dopis rybářského spolku v Dolním Bousově, podle kterého si tento spolek činí nárok na polok Klenici od pramene až k ústí. S politováním bylo těmto přátelům oznámeno, že tento revír patří nám a proto aby od svého právní upustili.

Na jedné schůzi poukázal přítel předseda na značné úkoly naši pětiletky a zdůraznil, že je nutné, abychom se ze všech sil snažili tyto úkoly plnit a přispěli tím ke zvýšení životní úrovně našich pracujících. Uždyt' převážná část našich členů jsou dělníci a zvyšováním produkce ryb přispíváme jen sobě. Na zarybnění jsme poskytli loňského roku částku 92 000,- Kčs. Plán zarybnění byl splněn na 100 až 1300 %.

Z našich řad odešel přítel Dlouhý a přítel Uoborník z Debré. Udovám těchto přátel věnováno po 500,- Kčs.

Referát ze schůze pořičního svazu podává přítel jednatel.

Sděluje, že porční svaz obdrží jako náhradu částku 50 000,- Kčs za otravu ryb z konce roku 1950, způsobenou bělskými papírnami. Pro náš spolek dostaneme 20 000,- Kčs.

Jednota rybářů v Praze oznamuje čj. 2627, že v Ml. Boleslavi byl zřízen „Lidový rybářský spolek“. Současně bylo rozhodnuto, aby se dne 2. června t. r. konala valná hromada v restauraci „U Hasmanů“.

Jednatel spolku přítel Fryček oznamuje, že naše nákladní auto bylo prodáno Východočeským mlýnům za 60 000,- Kčs.

Dne 2. června 1951 konala se valná hromada a to poslední, jak v úvodu řekl předseda přítel Školník „Prvého rybářského spolku v Ml. Boleslavi“, proložte taťo valná hromada schválí nové stanovy, a současně i nový název „Lidový rybářský spolek v Ml. Boleslavi“. Na této výroční schůzi byl zvolen předsedou našeho spolku přítel František Silovský, místopředsedou přítel Ulček, jednatelem přítel Ulk, pokladníkem přítel Jirásko, hospodářem přítel Cejka a dále byli zvoleni ostatní členové výboru.

Všechny schůze se konaly v restauraci „Na Slovance“. U schůze dne 6. 4. 1951 bylo rozhodnuto, aby spolková místnost byla přenesena do restaurace „Na Růžku“, která je dislokačně výhodnější.

Dne 17. 6. 1951 se konaly naše rybářské závody, které se vydařily. Mimo jiných ryb bylo chyceno 58 kaprů a finanční výsledek byl 18 900,- Kčs čistého výměšku.

Dne 20. 6. 1951 došlo k veliké otravě ryb na povodí ve Vinci. Svědkové tvrdí, že otrava vznikla ve Vinci od místa zvaného „U dubu“. Škoda na osádce v tomto povodí se odhaduje na 500 000,- Kčs. Byly odebrány vzorky vod. Další otravy ryb vznikly 23. až 25. 7. 1951 od Josefova Dolu. Bylo podáno trestní oznámení na ředitele n. p. Tiba. Dne 1. a 2. 9. 1951 byla zjištěna další otrava ryb v Jizere v Josefově Dole. Co jsme tedy tak pracně dali do řeky, to v několika dnech nesvědomití lidé zničili, takže řeka bude na dlouhou dobu pouhou slukou a naše námaha byla marná.

Dne 4. 10. 1951 oznámil na schůzi přítel Ulk, který zastával funkci jednatele, že se pro nepředvídanou práci vzdává funkce jednatele. Na jeho místo byl zvolen osvědčený rybářský pracovník přítel Boh. Nosek.

Značné částky byly loňského roku vydány na splnění zarybnovacího plánu. Na nákup násadových ryb bylo vynaloženo celkem 148 312,- Kčs.

Koncem roku 1951 se zavázali členové spolku, že odevzdají do sběru 100,- kg železa, 100,- kg litiny, 10,- kg barevných kovů a jiné sběrné suroviny.

Zase se tedy převalil přes naše hlavy jeden rok práce a starosti. Do příštího roku lze si jen přát „Petrův xdar“.